

OHLÉDNUTÍ ZA PRIMIČNÍ MŠÍ SVATOU P. JANA KUNERTA

Ani se tomu nechce věřit, ale už je to déle než měsíc, kdy jsme se společně „třáslí zimou“ při primiční mši svaté P. Jana Kunerta na Mariánské Hoře. První dojmy byly jistě velmi různorodé, někdy bouřlivé a plné emocí... Neděli vystřídal všední dny se všedními starostmi a v našich vzpomínkách už přetrvaly jen ty nejsilnější. Některé z nich jsem pro vás zaznamenala. A protože k nejčastěji pochvalně zmiňovaným momentům patřila promluva P. Roberta Kunerta SJ, s laskavým svolením autora, i některé její části otiskujeme.

„Před týdnem byli mnozí z nás přítomni svěcení na kněze našeho primicianta Jana Kunerta v Hradci Králové. Byl to nejen důstojný obřad. Byl to pro všechny přítomné – čtyři novokněze, tři biskupy, téměř šedesát kněží a velký počet věřících, kteří zcela zaplnili katedrálu – radostný zážitek, na který se nemůže zapomenout. Byla to velká duchovní obnova víry pro všechny přítomné. Kež i dnešní primiční mše svatá naši víru dále prohloubí a posilní.“

❖ „Naše farnost zažila netradiční, ale o to významnější svatbu.“

Zdeněk, Dolnočermenská farnost

„Když Bůh někoho volá do svých služeb, je to vždycky originálním způsobem. I každé kněžské povolání (stejně jako řeholní) je jakýmsi dobrodružstvím s Bohem. Toto dobrodružství vyžaduje od člověka hodně. Vedle milosti Boží je to odvaha a velkorysost člověka.“

❖ „Seděla jsem vzadu, takže jsem na pódium moc neviděla. O to víc jsem ocenila, že bylo i tam slyšet každé slovo. Slavnostní zahájení Otcem Pavlem, veršované přání Helenky a Veroniky, perfektně přečtená čtení i přímluvy, moc zajímavá promluva Otce Roberta, skvělý výkon našeho chrámového sboru a hlavně jsem sledovala každé slovo našeho novokněze Jana. Jak při mši svaté, kdy poprvé na jeho slovo mezi nás přišel náš Pán, tak jeho spontánní díky na začátku i na konci bohoslužby. Bylo to nestrojené, jak jsme u něho zvyklí, přímo ze srdce. S pozhňáním jsem přijala i kousek jeho nadšení a radosti. Díky všem, kteří tuto slavnost připravili!

Nakonec ještě malý postřeh. Nechácala jsem, co se to na začátku třikrát ozvalo za nepříjemný „pazvuk“ a dozvěděla jsem se od zvukaře, že to bylo zesílené vypnutí vysílače na přenosném mikrofону. Škoda, ale chybička se někdy vloudí.“

Ludmila, Dolnočermenská farnost

❖ „Novokněz na mne působil srdečným a lidským dojmem, nic neskrýval...Promluva byla jistě duchovním přínosem nejen pro mne, ale i pro ostatní. Celkový průběh primiční mše svaté však poněkud zklamal mé osobní očekávání.“

Marcela, Rudoltická farnost

„Čím je kněz pro lidi, se kterými se dnes u nás setkává? Myslím, že si o tom nemusíme dělat žádné velké iluze. Dominik Pecka, katolický kněz, profesor, který právě pro to, že byl knězem a působil mezi mládeží, byl v letech našeho „čtyřicetiletého temna“ komunisty odsouzen do vězení. Zemřel v roce 1981. V roce 1993 vydali dědicové jeho knihu „Z deníku marnosti“. Pecka v ní roztímá o svém dva a půl ročním pobytu ve vězení a uvažuje také o knězi, čím je, čím má být a jak ho vidí ostatní lidé. Shrnuji některé jeho myšlenky:

1. *Kněz je služebníkem Božím a lidí. Podstatným rysem jeho povolání je oběť. Obětovat se znamená milovat a milovat znamená zřít se vlastního prospěchu pro dobro druhých. Kněz je „ztělesněním“ lásky.*

2. *Kněz má oprávnění své existence jenom v Kristu. Vydává o něm svědectví. Bez Krista by byl zbytečným člověkem. Ve šlépějích svého Mistra je však významným vždy, všude a pro všechny.*

3. *Kněz je znamením odporu proti všemu přízemnímu, smyslnému a sobeckému. Proto často vyvolává u lidí, kteří nemají víru, pocity údivu, nepochopení, lhostejnosti a pohrdání. Je pro ně záhadou a tajemstvím.*

Zdá se mi, že tyto myšlenky mohou být silným impulsem k zamyšlení nejen našemu primiciantovi, nýbrž i nám všem zde

přítomným. Je-li pravdou, že kněz je významný vždy, všude a pro všechny, vyvstává nutně otázka: Co každý z nás dělá pro nová kněžská povolání? Odpovědi na tuto otázku se žádný z nás nemůže vyhnout.“

❖ „Líbilo se nám, jak byli vřele přijímáni noví kněží do stávajících společenství, a silně jsme si uvědomovali, že jde o velikou milost pro naši farnost, když z našich řad vychází nový kněz.“

Josef, Petrovice

❖ „Myslím, že vše bylo pěkné a důstojné; pod širým nebem opravdu „vyzněl“ průvod kněží a jáhnů s družičkami a ministranty. Malé i větší slečny si určitě zaslouží velký obdiv za svůj statečný boj s chladem deroucím se pod bílé šaty.“

Jitka, Dolnočermenská farnost

❖ „Po primici odjížděl autobus s účastníky mše svaté zpět do Lanškrouna. Tedy – dlouho se trápil s výjezdem, neboť na měkkém, blátivém terénu vedle kostela zapadl. Já, coby řidič druhého autobusu nemohl kolegovi pro nedostatek místa pomoci, a tak jsem podlehl lidské přirozenosti a dobře se na jeho účet bavil. A jak jinak to mohlo dopadnout než podle starého dobrého pořekadla „Kdo se směje naposledy...“? Nastartuji, zařadím a ... nic!!! Hrabu a cukám, stejně jako můj kolega. Samozřejmě doprovázen upřímným smíchem pasažérů.“

Miroslav, Verměřovice

„Otče Jane, dnes slavíš první mši svatou. Vybral sis správnou cestu. Věřím, že nikdy toho nebudeš litovat. Přeji Ti, abys dále vrůstal do tajemství kněžského povolání a objevoval jeho krásy. Z vlastní zkušenosti vím, že je to proces celoživotní. Tvá radost z opravdu žitého kněžského povolání bude příčinou Tvé spokojenosti, osobního štěstí a pramenem požehnání pro všechny, kterým budeš jako kněz sloužit.“

❖ „Oceňuji preciznost přípravy zázemí, např. parkovací plochy. Nejprve jsem to nepovažoval za důležité, ale později jsem se v duchu Otci Pavlovi mnohokrát omluvil.“

Petr, Verměřovice

❖ „Poté, co novokněz pozval na oběd trochu neplánovaně i hosty z Červeného Kostelce a dalších vzdálenějších míst, měli jsme v kuchyni obavy, zda bude dostatek jídla. Nakonec nám knedlíky ke svíčkové vyšly opravdu „nachlup“ – jako zázrakem.“

Růžena, Verměřovice

❖ „Velikým plus bylo konání akce venku. Byl to pro nás dar klidu a pokoje vzhledem k dané situaci ve světě. Po špatných zkušenostech s počasím o pouti potěšila jeho přízeň; celkově krásná mše svatá a příjemná atmosféra.“

Hoffmannovi, Lukavice

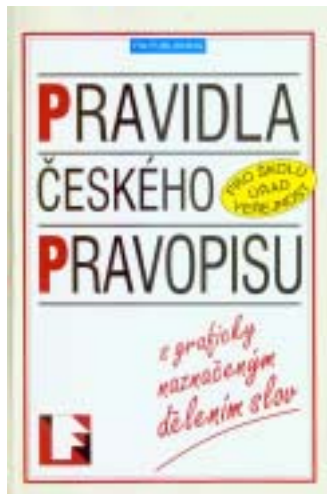
(Pozn. red.: Nepodepsané texty jsou vyňaty z Promluvy P. Roberta Kunerta při primici P. Jana Kunerta na Mariánské Hoře v sobotu 22.9.2001)

(Mach)

„CHYBOVATI JE LIDSKÉ!“ ANEB „KDO NIC NEDĚLÁ, NIC NEPOKAZÍ!“

Jsou lidé, kteří čtou časopis či noviny tzv. letem světem a tací, kteří čtou vše od úvodníku až po tiráž. Pokud i vy patříte k těm druhým, jistě jste si všimli, že nám tam přibyla novinka. Tj. poznámka o „odpovědnosti“ za „spáchané“ gramatické chyby. Ne, že bychom dříve chyby nedělali, ale v posledních dvou číslech se nám jich nakupilo hned několik. To, že si jich mnoho z vás povšimlo svědčí o tom,

že Poutník čtete poctivě, a to nás těší.

To, že jsme se jich dopustili nás těší už méně. Dlouho jsme se zamýšleli, jak daný problém zodpovědně vyřešit. Vzhledem k tomu, že články otiskované v rozšířené verzi Poutníka jsou přepisovány na pěti a více různých místech, mnohdy i jinými lidmi než samotnými autory, není technicky možné dostat je v dostatečném předstihu na jedno místo ke gramatické

korektuře. Navíc, i odeslání ke zpracování na konečnou podobu, ve které se Poutník dostává k vám, je zajišťováno z více míst. Sečteno a podtrženo: Moc se omlouváme vám všem, kterých se naše nedbalost nelibě dotkla, a děkujeme těm, kteří vše přijali s úsměvem a pochopením. Od tohoto čísla si tedy za případné gramatické chyby odpovídá autor článku.

Za redakční radu Mach

JAK MYLNÁ

ZABRÁNILA KONTAKTU VESMÍRNÝCH CIVILIZACÍ SE ZEMÍ

Lenka Gulašiová

V záplavě informací, které se na nás dnes a denně řítí na každém kroku si mnozí připadají přímo ztraceni. A to už vůbec nemluvím o pravdivosti či zmatenosti oněch informací. Ono totiž moc a moc záleží na tom, kdo je podává, či na vzdálenosti od původního zdroje. Samí to znáte - na jednom konci vesnice vám upadne šlapka u kola a na druhém už se „pravdivě“ tvrdí, že vám ukradli kolo i s nákupem. A tak doufám, že se stejně jako dárci příspěvku, při čtení následujících řádek s chutí zasmějete.

PS: Nepodařilo se nám vypátrat název tiskoviny, ze které byl příspěvek „vytržen“. Doneslo se nám pouze, že to bylo vybráno z „archivu WC“.

Pětiletá Barborka Jetelíčková právě vytvořila šestou pískovou bábovičku, když tu u dětského hřiště přistál malý stříbrný létající talíř. Kulatá dvířka se otevřela a z kosmického dopravního prostředku vystoupil oranžový mužíček.

„Dobrý den“, pozdravil obřadně a vážně Barborku.

„Dobrý den“, odpověděla mu slušně a vážně dobře vychovaná Barborka.

„Jsem tady dobře na planetě Zemi?“ tázal se mužíček.

„Ne, tady je pískoviště. Nevidíš?“ podivila se nevědomostí oranžového panáčka Barborka.

„Ach, tak. Děkuji,“ uklonil se mužíček a odkráčel zpět k zářícímu talíři.

„Prosím,“ špitla slušně vychovaná Barborka a věnovala se tvorbě sedmé bábovičky.

Stříbrná placka vzlétla a zmizela v oblacích.

Sedmá bábovička se Barborce nepovedla a zajímalo ji to víc, než vracející se talíř. Tiše přistál u oprýskané lavičky a oranžový mužík s mírným škobrtnutím klusal k Barborce.

„Dobrý den,“ pozdravil ještě jednou.

„Dobrý den,“ nevzhledla od písku Barborka.

„Víte, naše propočty dokazují, že jsme nenavštívili Pískoviště, ale opravdu planetu Zemi,“ vysvětloval příčinu svého návratu mimozemšťan. „Mohu vám ještě položit doplňující otázku? Velice by nám to pomohlo.“ Barborka si sice myslěla, že už toho bylo dost, ale přikývla.

„V našem souboru o Zemi a lidech je několik specifických informací, které přesně a neomylně charakterizují život na modré planetě.“

Barborka nevěděla, co je to „specifických informací a charakterizují“, ale jako slušně vychovaná holčička opět přikývla.

Oranžový mužíček si oddechl. „Můžete mi pro ověření správnosti našeho přistání sdělit, jakým způsobem se obyvatelé vaší planety rozmnožují? Jak přicházejí vaše děti na svět?“ „No,“ zamyslela se Barborka, a konečně udělala sedmou bábovičku. „Holčičky nosí vrána a kluky čáp.“

„INFORMACI JSEM OVĚŘIL,“ HLÁSIL ORANŽOVÝ VESMÍŘAN SVÉ ZÁKLADNĚ. „ODPOVĚĎ POTVRDILA, ŽE NAŠE PŘISTÁNÍ BYLO OPRAVDU MYLNÉ. I PŘES MAXIMÁLNÍ PŘESNOST VÝPOČTŮ NAŠICH LABORATOŘÍ SE ZEMI STÁLE JEŠTĚ NEPODAŘILO NAJÍT.“

O ZÁMĚRU USTANOVIT PASTORAČNÍ RADU DOLNOČERMENSKÉ FARNOSTI

Draží bratři a sestry, přátelé,

na pokyn Otce biskupa Dominika, ale i vzhledem ke konkrétním potřebám naší farnosti jsem se rozhodl vyhlásit a uskutečnit řádné volby do pastorační rady dolnočermenské farnosti. V průběhu šesti let, kdy jsem mohl zatím mezi vámi jako duchovní správce působit, jste mi někteří kladli na srdce, že si mám vše rozhodnout sám a nenechat si do pastorační rady moc mluvit. Asi po roce mého působení v této farnosti vzniklo měsíční „Setkání farnosti“, jehož účelem bylo mimo duchovního slova, také seznámit, vás farníky, s plánovanými aktivitami, vyslechnout vaše rady, připomínky i přání. Toto naše „Farní setkání“ se setkalo s částečnou odezvou, a to především u starší generace, která se ho poměrně v hojném počtu pravidelně účastní. Ostatní věkové generace se z různých důvodů (nejčastěji z rodinné vytíženosti) účastní „Setkání farnosti“ jen v malém počtu. Je pravda, že každý farář či duchovní správce potřebuje v pastorační spolupracovníky, kteří by mu pomohli svou radou, námětem a kteří by mu vytvářeli jakousi zpětnou vazbu na různé farní aktivity. I když si našich seniorů, jak se v poslední době s oblibou píše

v diecézním tisku, velmi vážím, oni sami nemohou všechno zvládat, ani od nich nemohu čekat aktuální ohlasy. Mládež je ve své většině přes týden mimo farnost a navíc má své pravidelné páteční setkání na faře. Velké možnosti schopných spolupracovníků a dobrých rádců se skrývají v našich rodinách. Dobře rozumím některým manželům, že jsou časově zaneprázdněni a že se nemohou více zapojit do života farnosti. Je třeba však přes tyto argumenty z jejich řad získat schopné zástupce věřících rodin naší farnosti, aby se život v dolnočermenské farnosti k Boží chvále i k dobru všech farníků i nadále úspěšně rozvíjel.

Jsem přesvědčen, že přichází chvíle, abych vás všechny seznámil s plánovaným ustanovením a působením pastorační rady ve farnosti Dolní Čermná. Naším Otcem biskupem Dominikem byly dne 15.11.1999 vydány stanovy pro zřízení a působení pastoračních (farních rad) ve farnostech královéhradecké diecéze. Uveřejnit celé stanovy v plném znění v našem Poutníku se mi zdá nejen rozsáhlé, ale i podle zkušeností s jinými články, málo účelné. Kdo se bude chtít se stanovami blíže seznámit, může se se mnou domluvit, a já mu je půjčím nebo je okopíruji.

Pro většinu farníků bude snad lepší, když poskytnu výtah důležitých informací daných stanov.

I. Základní ustanovení:

Především je třeba si uvědomit, že Pastorační rada (dále jen PR) je poradním a pracovním orgánem faráře. Není tedy rozhodujícím orgánem, který by duchovnímu správci cokoli přikazoval. PR spolupracuje s farářem při vytváření farnosti tak, aby byla živým společenstvím věřících podle slov: „Obec věřících měla jedno srdce a jednu duši.“ (Sk. 4,32) Pro plodnou činnost PR je společná modlitba a vzájemná důvěra mezi všemi věřícími základním předpokladem. Stejně tak je nezbytná připravenost ke spolupráci, k vzájemnému naslouchání a porozumění. Úkolem PR je spolu s farářem posuzovat otázky, týkající se farnosti, radit se o nich, nalézat řešení, usnášet se na opatřeních a v neposlední řadě je také uvádět do života. Na základě znalosti situace farnosti se má PR podílet na vytváření pastoračního programu.

K úkolům PR patří:

- probouzet a prohlubovat vědomí spoluodpovědnosti farníků za celou místní farnost
- získávat a připravovat farníky pro předávání víry ostatním lidem
- přinášet podněty a návrhy pro přípravu a důstojné slavení liturgie a snažit se o živou účast celé farnosti na liturgii
- podporovat službu v charitativní a sociální oblasti
- vidět specifickou životní situaci různých skupin farního společenství (děti, mládež, rodiny, nemocní, staří...)
- a hledat účinnou pomoc v jejich potřebách
- řídit vzdělávací činnost ve farnosti
- zastupovat zájmy a potřeby věřících na veřejnosti
- probouzet a posilovat odpovědnost farníků za světový mír a rozvoj misijního díla
- hledat a budovat vhodnou ekumenickou spolupráci s jinými křesťan. církvemi
- zajímat se o ty pokřtěné, kteří jsou vzdáleni životu ve farnosti
- pravidelně informovat farníky o práci a problémech ve farnosti
- společnými úkoly a akcemi posilovat vědomí farního společenství

Je třeba si jasně uvědomit, že členové PR netvoří s farářem jakousi elitu farnosti, která o všem rozhoduje. **Naopak členové PR mají být důstojnými zastupiteli ostatních farníků. Mají fungovat jako „spojky“ mezi farníky a farářem.** Farníci po ustanovení PR nejsou vyčleněni z dění farnosti. Měli by prostřednictvím svých zástupců v PR s odvahou vyjadřovat své požadavky, očekávání i připomínky. **Z toho vyplývá požadavek, že členem PR by se měl stát věřící farník, který je ochoten a schopen pastorační práce, žije příkladným křesťanským životem a těší se důvěře ostatních věřících.**

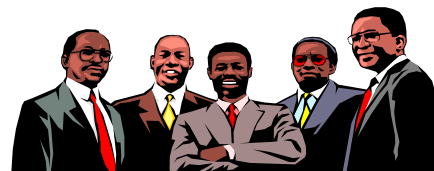
K právům PR patří:

- sdělit biskupovi svůj názor, má-li dojít k personálním změnám, které se týkají duchovního správce farnosti. Ovšem biskup může rozhodnout o obsazení farnosti podle svého svobodného uvážení!
- má být včas informována o vzniku a zániku společenství či organizace ve farnosti
- má vyjádřit svůj názor při výběru pomocníků k podávání eucharistie, při výběru lektorů a katechetů, při plánování duchovní obnovy a jiných pastoračních akcí

II. Složení pastorační rady:

- farář

- ostatní duchovní trvale činní ve farnosti a laik pověřený biskupem k účasti na pastorační péči o farnost. V naší farnosti je to **sestra Ludmila Kubicová**.
- po jednom delegátu z řeholních společenství, církevních sdružení (např. Charity), církevních škol. V naší farnosti se toto právo týká jen **společenství mládeže**, které si jmenují do PR svého zástupce. Dále se toto právo dotýká filiálních obcí v dolnočermenské farnosti. Jmenovitě se jedná o **dva zástupce z Verměřovic, a po jednom zástupci z Petrovic a Horní Čermné**. (Je to dáno proporciálně k počtu věřících). I tady je dána možnost buď jmenovat nebo dotyčné zástupce volit.
- 2 – 6 členů PR je voleno farním společenstvím. **V naší farnosti se bude volit 5 členů PR** s tím, že je možné také v Dolní Čermné dát hlas věřícímu z jiné obce ve farnosti (z Verměřovic, Petrovic, Horní Čermné a Jakubovic!!)
- 2 – 6 členů jmenovaných farářem podle jeho svobodného uvážení. **V naší farnosti budu jmenovat tři členy PR. Celkový počet členů PR v dolnočermenské farnosti by měl být 15.**

III. Volby do pastorační rady:

- PR se ustanovuje na dobu 4 let. **V případě prvního ustanovení jen na dva roky;**
- **Volební právo má každý katolík starší 18 let, příslušející trvalým bydlištěm do farnosti.**
- **Zvolen má právo být každý, kdo má sám právo volit a který je ochoten a schopen plnit úkoly PR.**
- **Volební řád:**
 - a) Farář jmenuje tříčlennou volební komisi. **V naší farnosti tvoří volební komisi: pan Jan Hubálek, paní Ludmila Marešová a pan Josef Němeček ml.**
 - b) Kandidáty **může** navrhnout každý člen farnosti, který má právo volit. Písemné návrhy přijímá farář a členové volební komise nebo je možné je vhodit ve farním kostele v Dolní Čermné a ve filiálních kostelech ve Verměřovicích a Petrovicích do připravené schránky. Volební komise potom společně posoudí, zda navržené kandidáty splňují podmínky pro právo být zvolen a vyžádá si jejich písemný souhlas s kandidaturou. **V naší farnosti se návrhy budou podávat v týdnu od 5. do 11. listopadu 2001 včetně. Je možné navrhnout 1 – 5 kandidátů.**
 - c) Volební komise určí termín, místo a způsob konání voleb a sestaví kandidátku ze všech navržených kandidátů.
 - d) Seznam kandidátů, termín a místo konání voleb musí být zveřejněn nejpozději do 10 dnů před volbami ohlášením při bohoslužbách a na vývěsce v kostele. **V naší farnosti proběhnou volby v neděli 25. listopadu. Volební lístky bude možné vhodit do připravené volební schránky v každém kostele před začátkem a po skončení bohoslužby. Ve farním kostele v Dolní Čermné bude ještě možnost po celý den až do 18.00 h. večerní vhodit volební lístek do připravené schránky, která bude umístěna u hlavního vchodu, ale za mříží kostela.**
Volební lístky se jmény všech navržených kandidátů, budou opatřeny razítkem dolnočermenské farnosti a návodem k volbám, a budou do čtvrtka 22.11. t.r. rozneseny všem farníkům s volebním právem (podle trvalého bydliště).
 - e) Volební komise do týdne oznámí zvoleným kandidátům výsledky voleb.
 - f) Volební komise do 14 dnů od data konání voleb oznámí farnímu společenství výsledky voleb.
V naší farnosti dojde k oznámení výsledku voleb v neděli 2. prosince 2001.

IV. Ustanovení pastorační rady:

- Do jednoho měsíce po volbách svolá předseda všechny členy PR k ustanovujícímu zasedání.
- Před termínem konání ustanovujícího zasedání jsou členové PR uvedeni do své funkce předsedou PR (farářem) složením slavnostní slibu před farním společenstvím. Současně předseda PR předá členům PR jím podepsané dekrety o ustanovení za členy PR. **V naší farnosti dojde k uvedení členů PR do jejich funkce v sobotu 8. prosince 2001 při ranní mši svaté v 7.30 hod. ve farním kostele Dolní Čermné.**
- Na ustanovujícím zasedání zvolí PR místopředsedu a sekretáře z členů PR.
- Datum ustanovení PR se jmenným seznamem členů a funkcí oznámí farář do jednoho měsíce farnímu společenství, svému vikáři a diecéznímu biskupovi.

V. Způsob práce:

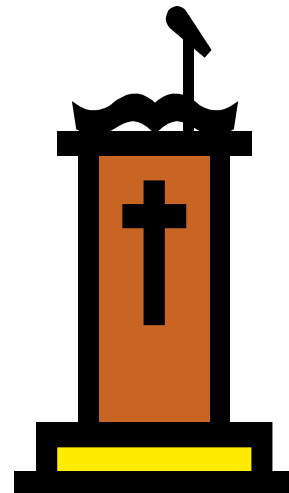
- Zasedání PR svolává a řídí její předseda – farář. Tuto povinnost může přenést na místopředsedu jen pro určitý případ.
- Sekretář je odpovědný za korespondenci a zápisy ze zasedání PR a pastoračního výboru.
- Pravidelná zasedání PR se konají alespoň 4x do roka. Předseda je svolá písemně nejméně jeden týden předem a uvede program jednání.
- Mimořádné zasedání PR může být svoláno z rozhodnutí předsedy nebo na požádání minimálně jedné třetiny členů PR.
- Zasedání PR je přístupné veřejnosti. Veřejnost se účastní zasedání pouze jako hosté a nemá právo bez svolení PR do jednání jakkoliv zasahovat.

- PR informuje věřící o své činnosti běžným způsobem (oznámením na vývěskách v kostele, ve farním časopisu). Kromě toho má jednou ročně vydat pastorační zprávu.
- Při vizitaci farnosti kontroluje vizitátor (sídelní biskup nebo vikář) také činnost PR a vyslechne její připomínky k pastorační práci ve farnosti. PR se podílí na sestavení vizitační zprávy.

OSTATNÍ STATĚ ZE STANOV: o pastoračním výboru, odborných komisích, farním shromáždění a závěrečných ustanovení **úmyslně vynechávám. Nejsou podle mého názoru v této chvíli aktuální. Snad se jen ještě v krátkosti zmíním o:**

Zániku členství v pastorační radě:

- Předsedovi PR a členům zaniká členství ztrátou církevního úřadu, reps. ztrátou pověření nebo smrtí.
- Při uprázdnění úřadu faráře mandát ostatních členů PR trvá. Nový farář svolá PR do jednoho měsíce od převzetí úřadu.
- Delegovaným členům, voleným členům a jmenovaným členům zaniká členství uplynutím volebního období, rezignací, odstěhováním a smrtí. Rezignace na členství v PR se podává písemně předsedovi PR.
- Farář může odvolat výše jmenované členy PR z těchto důvodů:
 - a) když způsob jejich jednání přináší farnosti závažnou škodu nebo zmatek;
 - b) při ztrátě dobré pověsti u řádných a vážených farníků.
- Ztratí-li mandát volený člen PR, nahradí ho další kandidát, který získal při hlasování největší počet hlasů, mandát přijal, složil slib a obdržel dekret. Při rovnosti hlasů určí PR losem jednoho z nich.
- PR jako celek i její jednotliví členové mohou být odvoláni před skončením svého mandátu diecézním biskupem.

Drazí bratři a sestry, tolik ze stanov pastorační rady ve farnosti. Znovu připomínám, že jde jen o výtah. Veškeré dotazy a připomínky adresujte na moji osobu. Rád vám je zodpovím. Uvědomuji si, že ustanovení pastorační rady je vážný krok, ale věřím, že dobrý! A nakonec připomínám moudré české přísloví: „Bez Božího požehnání, marné lidské namáhání“. Proto vás moc prosím, modlete se semnou za zdar průběhu voleb do pastorační rady i za dobré působení pastorační rady v naší farnosti.

Otec Pavel

JEŠTĚ K 11. ZÁŘÍ

Připadal jsem si, jako v nějakém d'ábelském snu. Přímou v televizním přenosu jsem viděl zabíjení tisíců lidí. Stejně jako francouzský prezident, jsem si i já řekl: „Ano, původce tohoto zla je nový d'ábel mezi lidmi na svět poslaný.“

Mnozí si říkáme, kde je příčina této tak obrovské nenávisti k lidem, vlastně ke všemu stvořenému, tedy i ke stvořiteli? Že d'ábel dnes ukazuje svou tvář, to je jasné. Neměl by však možnost, kdyby mu člověk sám nedal k tomu příležitost, myslím si, že příčina tak velkého zla mezi lidmi se jmenuje fanatismus.

Náš biskup Mons. Dominik Duka říká: „Náboženský fanatismus je horší než ateismus. Je větším rouháním proti Bohu než postoj člověka, který řekne: „Bůh není, Bůh mě nezajímá.“ Ale člověk, který zneužije Boha, který se sám povýší do role Boha, který sám bude rozhodovat o životech druhých, že on bude určovat hodnoty, lépe řečeno, že on může znevážit všechny hodnoty i život druhých i svůj, pak tento člověk se dopouští největšího zločinu.“

(JM)

VZDĚLÁVÁNÍ

ŘÁDY A KONGREGACE V ČR (26. ČÁST)

Řád bratří kazatelů dominikánů a dominikánek (OP)

Dominikánský řád založil Španěl sv. Dominik Guzmána (1173 - 1221). Po studiích a kněžském svěcení se zaobíral myšlenkou prohlubování víry u katolíků a obracením herezních „albigenských“. První společenství vzniklo r. 1215 v Tolouse ve Francii, kde působil. Papež Inocenc III. uvítal a podpořil Dominikovo úsilí, ale s ohledem na výsledky IV. lateránského koncilu založení nového řádu nemohl povolit. Bratři si tedy zvolili řeholi sv. Augustina a doplnili ji vlastními stanovami. Papež Honorius III r. 1216 komunitu potvrzuje a dává jim jméno Kazatelé. Zanedlouho Dominik rozesílá bratry do světa. V r. 1221 měl řád již 25 klášterů.

Do Čech uvedli Dominikány v r. 1225 polští kanovníci bl. Česlav a sv. Hyacint. Se svolením krále Přemysla Otakara I. založili první klášter v Praze Na poříčí. Podle tradice přijal do třetího řádu sv. Zdislavu právě sv. Hyacint. Samostatná česká provincie byla ustanovena v r. 1301. Tehdy již měla 22 klášterů v Čechách a na Moravě. Další kláštery byly založeny v Olomouci, Znojmě, Plzni, Brně, Hr. Králové, Kolíně Turnově, Chrudimi a jinde. Řadu klášterů vyplenili Husité, později mnoho klášterů zrušil Josef II.

Dominikánský řád má centrální trojstupňové řízení s těmito základními orgány: **celý řád** - generální kapitula - magistr řádu s generální radou, **provincie** - provinční kapitula - provinciál s provinční radou, **konvent** - konventní kapitula - převor s konventní radou. Od počátku byl řádu vtisknut demokratický systém řízení tím, že jeho představení jsou voleni. Řád má mimo provincií také několik menších útvarů: viceprovincie, generální vikariáty, provinční vikariáty. Sídlo vedení je v Římě. Sídlem české provincie je Praha.

Sv. Dominik vytyčil řádu tyto hlavní směrnice: kázání pravdy víry poznáním studií a hlubokou modlitbou, věrohodnost života v chudobě, společenství v působení a v životě podle osvědčených mnišských tradic a misijní zaměření. V řádu působí především kněží, také i laici. Trvalé, celoživotní studium je vlastní formou askese dominikánů. Z toho vyplývá slavení liturgie a bádání ve vědách. Nově vystupuje apoštolát ve veřejných hromadných sdělovacích prostředcích.

Po r. 1990 byly obnoveny konventy v Praze, Plzni, Znojmě, dále byly obnoveny řeholní domy v Jablonném v Podj., Ústí n. L. a Uherském Brodě. Dominikáni vyučují na teologických, právnických, filosofických a pedagogických fakultách a na gymnáziích. Mají nakladatelství „Krystal“ a rozhlasové nahrávací studio „Veritas“, vydávají časopisy „Salve“, „Amen“ a „Revui církevního práva“.

Hábit se skládá z bílé tuniky, která je přepásána koženým opaskem, na jehož levé straně je zavěšen patnáctidesátkový růženec. Nosí škapulír a kapuci. V zimním období, o slavnostech a venku nosí černou kapu s kapucí.

Postulanti (kandidáti) jsou jednou za měsíc zváni strávit víkend v klášteře. Ten, kdo je přijat, prochází po obláče důkladnou formaci noviciátu v Praze, trvající jeden rok. Pak může být kapitulou, radou a provinciálem připuštěn ke složení jednoduchých slibů na tříleté období, které lze prodlužovat. Klerici v této době studují na teologické fakultě, bratři mají vlastní formaci. Členem řádu se stává po složení slavných slibů na celý život. Po slavných slibech je možné získat jáhenské a kněžské svěcení.

Kontaktní adresa:

Provinciálát Řádu bratří kazatelů - dominikánů
Husova 8
110 00 Praha 1

Klauzurované dominikánky (OP)

Ženský řád dominikánek založil rovněž sv. Dominik v klášteře v Prouille ve Francii v r. 1221. Řád mnišek se rovněž rychle šířil. Nejdříve ve Francii a Španělsku a pak i do Čech (1239). První klášter byl založen sv. Jackem a bl. Česlavem v Praze u sv. Anny, poté v Ústí n. L. Po roce 1990 žijí sestry dominikánky ve Znojmě a Praze.

Autonomní kláštery s papežskou klauzurou jsou všechny podřízeny generálnímu magistru Řádu bratří kazatelů - dominikánů. V jednotlivých zemích podléhají pravomoci provinciála, v některých případech i diecéznímu biskupovi. V čele kláštera stojí převorka. Na řízení kláštera se podílejí všechny mnišky prostřednictvím kapituly a rady.

Sestry v klauzuru si na obživu vydělávají překládáním knih, vyšíváním parament, malováním pohlednic ap. Svým povoláním apoštolské modlitby a obětmi předkládají Bohu všechno, čím žije dnešní doba.

Oděv mnišek je znamením jejich zasvěcení a svědectví jejich chudoby. Je to bílá tunika s pásem

a růžencem, bílý škapulíř černý závoj a čerpá kapa.

Přijímání do řádu je shodné s předpisy kanonického práva. Formace začíná postulátem, který trvá jeden rok ve Znojmě a v Praze. Noviciát trvá v Praze jeden rok, ve Znojmě dva roky. Časné sliby se skládají na tři roky a je možné je obnovit. Poté se skládají sliby slavné. Celá formace probíhá v klauzuru kláštera.

Kontaktní adresy:

Kláster Mnišek Kazatelského řádu
Lysolajské údolí 106/21
165 00 Praha 6

Kláster sv. Kříže
Dolní Česká 1
669 02 Znojmo

Mimo zde uvedené ženské řády existuje ještě **Česká kongregace sester Dominikánek** s podobným řízením a přijímáním do řádu. Spravují studentské internáty, školy, vyučují náboženství, přednáší na teologické fakultě, pracují v domovech důchodců a s mentálně postiženými.

Oděv tvoří bílá říza přepásaná koženým pásem, na němž je zavěšen patnáctidesátkový růženec, škapulíř, černý závoj a doplněn je černou kapou.

Kontaktní adresa:

Česká kongregace sester dominikánek
Veveří 27
602 00 Brno

Do velké rodiny sv. Dominika patří také **Řeholní institut rozjímavých sester sv. Dominika**. Odlišují se některými drobnými řádovými pravidly od klauzurovaných dominikánek. Sestry oblékají bílou tuniku s koženým pásem a patnáctidesátkovým růžencem, bílý škapulíř, černý závoj a černou kapu.

Sestry žijí kontemplativním životem a pomáhají dnešním lidem nalézat cestu k Bohu.

Kontaktní adresa:

Rozjímavé sestry sv. Dominika
Pštrossova 17
110 00 Praha 1

VÝZDOBA NAŠICH KOSTELŮ

VERMĚŘOVICKÁ KAZATELNA

Kazatelna byla vytvořena ve stejném slohu jako oltáře, ve slohu novorenesančním, jistě utvořena ve stejné dílně jako oltáře.

V dřívější době bývala kazatelna velmi důležitý kostelní prvek, protože nebyl mikrofon a kostel býval přeplněný věřícími. Tehdy by kázání kněze úplně zanikalo v šumu zúčastněných lidí.

Na naši kazatelnu se vystupovalo po schůdcích vedoucích od zakristie. Zábradlí bylo ozdobeno rokajovými ornamenty podobnými těm, které vidíme na stěnách kazatelny. V jednom místě kazatelny je andělek držící kotvu, znak naděje. Řezbář tím naznačuje: „Budete-li se snažit řídit evangeliem, máte naději na vykoupení.“ Nad kazatelnou je stříška obklopená napodobeninou baldachýnu se střapci. Na stříšce jsou hlavičky andělíčků. Ve špičce na rozzářeném pozadí je andělíček, který nese desky desatera Božích přikázání. Na levé desce jsou první tři, na pravé desce zbývajících sedm. To proto, že první tři přikázání se týkají našeho vztahu k Bohu, zbývajících sedm se týká našeho vztahu k bližním. Desky takto vysvětlují, že ona přikázání jsou vlastně jen dvě, tak jak to říká Pán Ježíš zákoníkovi, jež se ho zeptal, které přikázání je první ze všech. Ježíš tehdy řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, z celého srdce svého, duše, mysli i síly své. Druhé přikázání je toto: „Miluj svého bližního, jako sám sebe.“

V krátkosti Pán Ježíš takto řekl celé desatero.

Kéž bychom se jím dokázali řídit.

(JM)

Blikající světlo

Jdu po silnici naší ztemnělou obcí. Světla pouličních lamp svítí, aby ukazovala lidem cestu. Jdu sám a přece vím, že nejsem osamocen. Jsi se mnou, Pane. Náhle jedno světlo na náměstí pohaslo. U výbojky byl přerušen kontakt se zdrojem elektřiny. Připomíná mi to, Pane, lidské jednání a vztah k Tobě. Naše sobectví, špatnosti a hříchy přerušily kontakt s Tebou. Člověk se ocitá ve tmě, bez zdroje světla, jímž jsi pro něho Ty. Je v zajetí temnoty hříchů, tápá a mnohdy se oddaluje od domova, ke kterému dříve ve světle spěl. A náhle se světlo rozsvítilo díky obnovenému spojení. Světla přibývá, až jasně plane a ozařuje náměstí. To člověk opět našel Tebe, Pane. Rozzářil se v něm plamínek víry, aby napojen na Zdroj lásky, uchvácen Tebou, svítil a ozařoval temnoty svých hříchů a lhostejnosti, aby ukazoval světu Tebe, žijícího v nás.

Pane, dej nám sílu, ať neskomíráme jako to blikající světlo. Ať nejsme rozkolísaní, extrémní, nestálí ve spojení s Tebou, plní neklidu a starostí o věci pozemské, ztrácející kontakt se zdrojem Tvé lásky. Prosíme, Pane, ať se zcela otevřeme Tvé lásce, z níž budeme jako ze zdroje čerpat sílu, budeme plně svítit a rozdávat potřebným světlo, které nechť ozáří celý svět.

(js)

ŠUMAVSKÁ INSPIRACE

V životě člověka dochází k mnoha setkáním. Některá jsou pro nás důležitá a obohacující, jiná bychom těmito přívlastky neoznačili. Čím pro nás je samotné setkání? Jaký význam pro nás má toto slovo? Každý z nás by na tyto otázky nalezl mnoho odpovědí vycházejících z našich představ, individuálních názorů a životních zkušeností. Ať by odpovědi zněly jakkoli, myslím, že by se daly shrnout do tohoto tvrzení: Setkání vymezuje a nabízí prostor pro dialog.

Pro křesťana je zřejmě nejdůležitějším a nejvíce obohacujícím setkáním kontakt s Bohem. Ten na sebe bere různé podoby, které jsou pro nás více či méně zřetelné a rozeznatelné. Často k takovému setkání dojde, aniž bychom si tuto skutečnost vůbec uvědomili. Zcela správně předpokládáme, že se s Bohem setkáme v modlitbě, v přítmi a tichu kostela a během slavení mše svaté. Zřejmě nejbližší a nejintimnější podobou setkání s Bohem je okamžik přijetí svátosti smíření a následně Těla a Krve. K mnoha podobně hlubokým prožitkům dochází i v době a na místech, kdy bychom to snad ani neočekávali. Možná záleží především na ochotě, připravenosti a otevřenosti z naší strany, v souladu s přijetím faktu

neustálé a ničím neomezované Boží blízkosti. Výrazy jako Boží blízkost, Boží přítomnost, Boží pomoc apod. nám pochopitelně nejsou neznámé. Podobně jako je body-guard (osobní strážce) neustále nablízku svému chráněnci, je nám trvale nablízku i Bůh. Často se však s Bohem pouze míváme nebo se s ním, v tom horším případě, odmítáme "bavit".

V letních dnech, které přímo vybízejí k tomu, aby se člověk na nějaký čas vzdálil ze známého prostředí domova, jsem se vydal na cestu do šumavského pohraničí. Po zvolení výchozího bodu své cesty jsem si určoval pouze krátkodobé cíle na jednotlivé dny. Samozřejmě byly změny vybrané trasy v závislosti na počasí, zajímavosti krajiny, míře mé únavy, mé lenosti nebo naopak odhodlání. Nesnažil jsem se o polykání mnohakilometrových vzdáleností. Svůj pobyt na Šumavě jsem pojal jako zdánlivě bezcílné potulování mezi jezery, slatěmi a vrcholky národního parku. Šumavská příroda je krásná a inspirující především svojí relativní tajemností a divokostí. Je to prostor, jehož současná podoba byla z velké části dána zakonzervovaností a prostou izolací od okolí v uplynulých několika desetiletích. Obdivujeme atmosféru kraje, který hluboce poznamenalo zlo pramenící z lidského jednání. Hmatatelným důkazem jsou názvy dnes již neexistujících vesnic na nejnovějších turistických mapách.

Relativní osamocenenost (převážně v letních měsících se jedinec na některých místech ztrácí v davech turistů) motivuje k rozhovoru s Tím, který je neustále v naší blízkosti. Podobně jako je tomu jindy v životě, i na cestě mám o co prosit a za co děkovat. Předmětem proseb jsou možné překážky v cestě, jestliže dosáhnou cíle, mám jistě důvod k poděkování. Bůh je spolucestující, s nímž mohu spoluprožívat a sdílet své pocity a dojmy. Jestliže chci, mám se s kým podělit o svoji radost i své obavy. Zdá se mi, že podobná cesta poskytuje prostor k připravenosti a otevřenosti jako předpokladům pro mé přiblížení přítmi a tichu kostela.

(RM)

ČERNÉ JEZERO

SLUŽBA LEKTORSKÁ

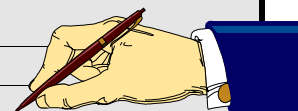
Listopad 2001			
1.11.	Čt	Všichni svatí	18.00 p.Mikulová 162
2.11.	Pá	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	18.00 Šebrlovi 80
4.11.	Ne	31. neděle v mezidobí	7.30 p.Faltusová 128
			10.30 Langrovi 173
11.11.	Ne	32. neděle v mezidobí	7.30 Kunertovi 125
			10.30 Kunertovi 458
18.11.	Ne	33. neděle v mezidobí	7.30 p.Hrdinová 139
			10.30 Kubíčkoví 140
25.11.	Ne	34. neděle v mezidobí Kristus Král	7.30 p.Hampl 144
			10.30 Jurenkovi 160

Prosinec 2001				
2.12.	Ne	1. neděle adventní	7.30 p.Pecháčková 310	
			10.30 Nastoupilovi 109	
9.12.	Ne	2.neděle adventní	7.30 Marešovi 264 HČ	
			10.30 Vávrovi 270	
16.12.	Ne	3.neděle adventní	7.30 Ježkovi 295	
			10.30 Marešovi 271	
23.12.	Ne	4.neděle adventní	7.30 Moravcovi 267	
			10.30 Pecháčkoví 53	
24.12.	Po	Štědrý den	7.30 Plhákovi 277	
25.12.	Út	Narození Páně	7.30 Nastoupilovi 272	
			10.30 Macháčkoví st.55	
26.12.	St	Sv. Štěpána	7.30 p.Holečková 281	
			10.30 Macháčkoví ml.55	
30.12.	Ne	Svatá rodina	7.30 p.Havlová 247	
			10.30 Macháčkoví Z.,M.55	
31.12.	Po	Silvestr	7.30 p.Vašíčková 27	
			16.00 Bednářovi 285	

KULTURNÍ KALENDÁŘ

Út 6. 11. – 19.30 hod.	150.abonentní koncert KPH – Pěvecký koncert. E. Spáčil – klavír, L.Healy – steck – zpěv, K.Zehnder – flétna. Sál lanškrounského zámku
Pá 9. 11. – 19.00 hod.	Štika k obědu. Hrají: Květa Fialová, Libuše Švormová, Nad'a Konvalinková a Václav Postránecký Sál kina v Jablonném nad Orlicí
Pá 16.11. – 18.00 hod.	Beseda s cestovatelem Janem Tomšíkem – NA JACHTĚ DO SVĚTA Jídlna ZŠ v Jablonném nad Orlicí
Út 20.11. – 19.30 hod.	Robert Křesťan a Druhá Tráva. Sál lanškrounského zámku
So 24.11. – 18.00 hod.	JAZZ LANŠKROUN 2001 – 9.ročník festivalu amatérských big bandů Sál lanškrounského zámku
Ne 25. 11. – 18. 00 hod.	Vernisáž výstavy – A.Tschöpová, M. Valentová, M.Jozek a J.Moravec Otevřeno denně Po - Pá 10 – 12 a 13 – 17, So 9 –12. Výstava potrvá do 22. prosince. Informační centrum v Jablonném nad Orlicí
Ne 30.11. – 19.30 hod.	KONCERT ORLIČANKA – dechová hudba. Sál kina v Jablonném nad Orlicí

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

V listopadu 2001 oslaví:

89 let	paní Alžběta Formánková	z Dolní Čermné
88 let	paní Ludmila Nováková	z Petrovic
83 let	paní Božena Formánková	z Dolní Čermné
81 let	paní Milada Bachmanová	z Petrovic
74 let	paní Veronika Vychytilová	z Dolní Čermné
74 let	pan Josef Hejl	z Dolní Čermné
72 let	paní Marie Hrdinová	z Dolní Čermné
70 let	pan Josef Novák	z Petrovic
50 let	pan Stanislav Moravec	z Dolní Čermné

Vážení oslavenci, blahopřeji Vám jménem svým i celé farnosti k Vašemu jubileu a vyprošuji Vám Boží milost a požehnání a do dalších let pevné zdraví.

Křtem se stal členem Kristovy církve:

V Dolní Čermné 20. 10. 2001. Matěj Havlíček z Dolní Čermné

Rodičům pokřtěného dítěte rád blahopřeji a chlapci přeji potřebné milosti do jeho života.

Křesťanský jsme se rozloučili:

V Dolní Čermné 29. 9. 2001 s panem učitelem **Františkem Chmátalem** z Dolní Čermné
V Dolní Čermné 5. 10. 2001 s paní **Andělou Vávrovou** z Dolní Čermné

Pozůstalým vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku a zemřelým Kristův pokoj.

PRO DĚTI

AHOJ DĚTI!

Jednou, kdysi dávno, v jednom království žil král s královnou. Právě se jim narodila dceruška. Její otec ji ihned uchystal veliké věno. To byl dárek, který nevěsta dostávala od rodičů, když se vdávala. Princezna totiž měla být tou nejbohatší nevěstou. I královna se z děťátka radovala a také z toho, co je pro ně připraveno. V noci se jí zdál sen o těch všech nádherných pokladech, špercích, šatech a najednou mezi tou parádou spatřila viset řeholní roucho, šedý plášť a obyčejný provaz na přepásání tohoto šatu, který nosí chudé řeholní sestry. Královnou to velmi vylekalo, a tak král povolal k dítěti tři chůvy, aby jako sudičky nad děťátkem promluvíly.

První prohlásila, že dcera bude bohatá jako nikdo jiný v zemi. Druhá dodala, že dceři bude ženichem mocný a vznešený král. A třetí předpověděla dcerušce veliké štěstí, protože bude matkou mnoha dětí. Král byl spokojen a sudičky bohatě odměnil.

Princezna vyrůstala k radosti všech. Děťství uteklo a král začal pro princeznu vybírat ženichy. Konečně vybral prince ze sousední země. Nevěsta však byla ještě příliš mladá a ženich nechtěl tak dlouho čekat. Nakonec uraženě odmítl a místo svatby se chystala válka.

Tady někde naše povídání přerušíme a něco si k tomu povíme. Vypadá to sice jako pohádka, ale nám to pomůže zapamatovat si něco o sv. Anežce České, jejíž svátek si připomínáme 13. listopadu. Ona je právě tou princeznou z našeho příběhu. Její otec byl český král Přemysl Otakar I. a maminka královna Konstancie. Anežka byla vychovávána v kláštrech, kde ji naučili mnohem užitečnému, a hlavně modlitbě.

Naučila se být tichou, mírnou, skromnou, pokornou, ale i silnou v odříkání a pevně vůli. Byla velice vlídná k ostatním, laskavá a na všechny pohlížela s láskou.

Zatímco král hledal pro Anežku ženicha, napadlo ji, když se modlívala, že její místo je někde jinde. Mezi chudými, hladovými, nemocnými, mezi těmi, kteří jsou bezmocní. A těch viděla kolem sebe všude plno. A tak ze svého bohatého věna rozdávala až do posledního penízku všem, kdo to potřebovali. Léčila je, krmila, starala se o ně. Anežka se stala řeholnicí, nosila právě ten šat, který tenkrát ve snu polekal její matku. A vše se začalo přesně naplňovat podle toho, co kdysi ve snaze zalíbit se královi říkaly chůvy. Anežka byla velice bohatá, protože vše, co měla rozdala chudým a potřebným. Tím si vlastně strádala vzácný poklad přímo v nebi. Stala se matkou mnoha dětí, všech těch, které jí Pán svěřil, těch, které potřebovaly její pomoc.

A třetí sudba se naplnila také, protože Anežka se stala nevěstou samotného ukřižovaného Spasitele, nejmocnějšího a nejváženějšího ženicha.

(Podle knihy *Kytice z královské zahrady*)

(Otazníček)

Pro starší:

Možná by se jen obtížně hledal v těchto dnech hrob, na kterém není rozsvícena svíčka a který se zdá být opuštěný. Je tady zase ten listopadový čas, který s sebou nese hned v samém začátku Vzpomínku na všechny zemřelé. Modlíme se za jejich duše. Vzpomínka na naše blízké, kteří již zemřeli, je vyjádřena nejen hořící svící, ale také ozdobeným hrobem.

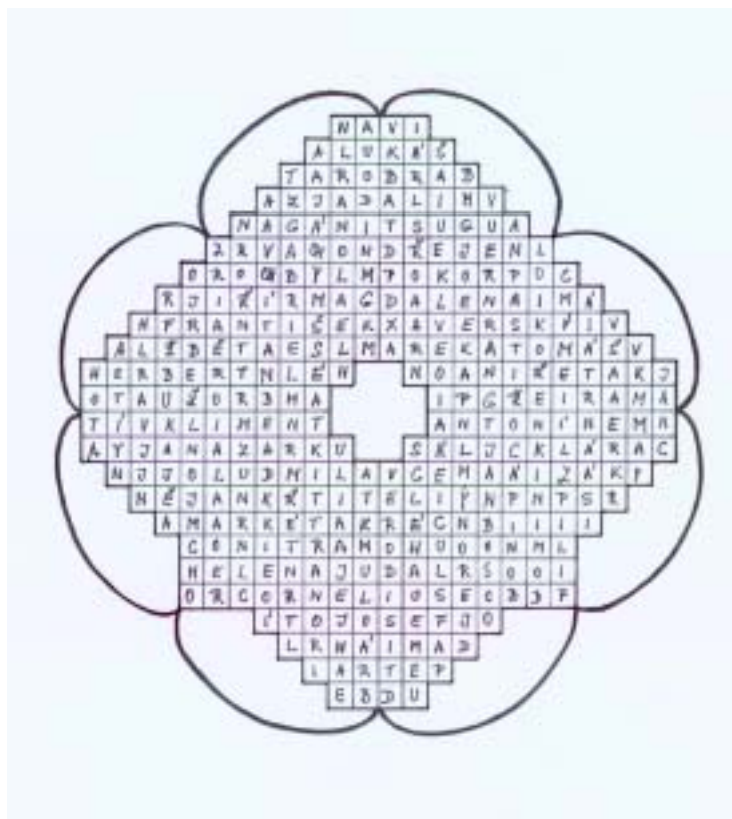
Tento den však stojí v listopadovém kalendáři až na druhém místě, protože na prvním je svátek Všech svatých. Je to oslava toho obrovského množství všech světců a světic, kteří se za nás u Pána Boha v nebi přimlouvají. Oni tvoří nádherné společenství, třeba jako louka plná květin, která rozdává lidem svou krásou velikou radost.

Jeden z velice vzácných a překrásných květů by určitě patřil také sv. Anežce České. Anežka žila ve 13. století. Byla dcerou krále Přemysla Otakara I., takže pocházela z.....*tajenka*.....

Víme, že založila v Praze první klášter františkánů a klášter sester klarisek, do něhož sama vstoupila a stala se jejich představenou. Zemřela v roce 1282 v klášteře Na Františku. V roce 1874 byla prohlášena za blahoslavenou a v roce 1989 za svatou.

To, co vám skrývá tajenka, se dozvíte, až vyluštíte celou osmisměrku, kterou tvoří jména světců a světic. Po vyškrtání všech následujících jmen by vám mělo zůstat 31 písmen.

JMÉNA: Alžběta, Ambrož, Anna, Antonín, Augustin, Barbora, Bonifác, Bartoloměj, Cecílie, Cornelius, Cyril, Damián, Dominik, Filip, František Xaverský, Gabriel, Helena, Herbert, Hroznata, Ignác, Isidor, Ivan, Izák, Jáchym, Jakub, Jan, Jan Bosco, Jan Křtitel, Jana z Arku, Jeroným, Jiří, Josef, Juda, Kateřina, Klára, Kliment, Lazar, Lucie, Ludmila, Lukáš, Magdaléna, Marek, Marie, Markéta, Martin, Milada, Nina, Ondřej, Ota, Petr, Prokop, Roch, Šimon, Tomáš, Václav, Vít.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Jména, která jste měly poskládat z nalezených písmen, zněla: sv. VÁCLAV a jeho babička sv. LUDMILA.

Jména skrytá ve větách: 1. Adam, 2. Petr, 3. Jákob, 4. David, 5. Izák, 6. Noe, 7. Eva, 8. Maria

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

31. neděle v mezidobí
4. listopadu 2001
45. týden / 2001

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

5. listopadu - pondělí 31. týdne v liturgickém mezidobí
18.00 Dolní Čermná – na dobrý úmysl
6. listopadu - úterý 31. týdne v liturgickém mezidobí
7. listopadu - středa 31. týdne v liturgickém mezidobí
18.00 Dolní Čermná – za Martu a Aloise Vrbkovy a syna Jaroslava
8. listopadu - čtvrtek 31. týdne v liturgickém mezidobí
6.45 Dolní Čermná – na úmysl dárců
9. listopadu - pátek Svátek Posvěcení lateránské baziliky
18.00 Dolní Čermná – za Annu Štenclovou, rodiče a sourozence
10. listopadu - sobota sv. Lva Velikého, papeže a učitele církve
6.45 Dolní Čermná - za Andělu Vávrovou
17.00 Petrovice – za Růženu a Karla Fajtovy a duše v očistci
- 11. listopadu - neděle – 32. v liturgickém mezidobí**

V naší farnosti slavíme Výročí posvěcení farního kostela sv. Jiří

- Dolní Čermná - 7.30 h. – za Vlastu a Miroslava Pecháčkovy
Dolní Čermná - 9.00 h – za farníky
Dolní Čermná - 15.30 h – zpívané latinské nešpory se svát. požehnáním

Kostelní sbírka této neděle je určena na opravu poutního kostela na Mariánské Hoře

Příležitost ke sv. zpovědi v tomto týdnu budete mít:

Ve farním kostele se zpovídá vždy 30 minut před začátkem každé mše svaté

Akce ve farnosti:

akce	den	čas	hodina	místo
zkouška zpěvu - děti	pondělí	5.11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro děti	pondělí	5.11.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
němčina pro středně pokročilé	středa	7.11.	17.55 h.	fara Dolní Čermná
angličtina pro středně pokročilé	středa	7.11.	19.00 h.	fara Dolní Čermná
zkouška rytmického zpěvu - mládež	pátek	9.11.	16.45 h.	fara Dolní Čermná
mše svatá pro mládež - rytmická	pátek	9.11.	18.00 h.	kostel Dolní Čermná
setkání mladých z farnosti	pátek	9.11.	19.00 h.	fara Dolní Čermná

(Pa)

POUTNÍK, LISTOPAD 2001

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: poutnik@post.cz

Uzávěrka příštího čísla je 4. listopadu 2001, Poutník vyjde 25. listopadu 2001

Členové redakčního kroužku: P. Seidl, P. Mareš, J. Mařík, R. Mannl, V. Jansa, E. Jansová, J. Macháčková

Grafické zpracování: Z. Krátký, T. Macháček, T. Bednář. Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL, Dobrovského 556, Lanškroun, ☎ 0467 / 52 31 59, Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.